

La Marta Rius surt de la «Gelatina»

Estrenem en primícia el nou videoclip de l'artista santfeliuena, que avança el seu tercer disc

La Marta Rius | Sílvia Poch

La cantant i actriu santfeliuena **La Marta Rius** està a punt de treure el seu tercer disc, després d'haver estat aturada un temps per salut. Ara torna amb una nova mirada al món, plena de llum i moltes emocions. El disc sencer es publicarà el 4 de novembre, però avui avancem i estrenem un dels seus temes en exclusiva: "Gelatina".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=LrjoEDNRQCE>

"Gelatina" és un viatge íntim entre la mort i la vida, entre la confusió del dolor i el gaudi dels moments bonics, divertits i esbojarrats. És una cançó que transita per diverses emocions lluminoses i fosques, que la cantant abraça: "Quan em van diagnosticar el càncer de pit, em trobava en aquest moment i em sentia com en una dimensió paral·lela, en una mena de zona fronterera entre la mort i la vida, sense saber cap a on acabaria anant a parar", recorda l'artista.

Així ho va volgut plasmar al videoclip i a la cançó, que juga amb la repetició en bucle de la melodia, mentre la lletra avança. "Em sentia atrapada en un bucle", explica **La Marta Rius**. "Estava confosa, però aquell moment també tenia coses preciosíssimes i vaig decidir mirar la cara de llum de totes les llunes, i gaudir de tots els moments bonics que pogués, per si eren els últims. La cançó i el vídeo també fan aquesta evolució, des de la confusió fins a l'hem vingut a jugar, som-hi".

En el videoclip, l'artista mira a càmera -quasi immòbil mentre el món es mou- sense maquillatge, sense impostura, directe i essencial, perquè així és com se sentia. "He volgut barrejar la idea de bucle amb el concepte de veure tota la teva vida davant quan creus que pots morir. Però, com he

fet en l'àmbit personal des del primer dia, intento no instal·lar-me en el drama. Totes les emocions les hem d'abraçar per no fotre un pet, les lluminoses i les fosques, però quedar-te enganxat a segons quines, no mola", diu sense gaires embuts l'artista. "També és una manera d'ensenyar a la resta de la gent aquest moment en què estàs atrapat en una mena de gelatina, on tot i així també hi ha coses bones."

Les cançons del nou disc van sorgir precisament d'aquest procés, mentre l'artista lluitava contra la malaltia. "Quan vaig poder recuperar una mínima energia per fer-ho, les vaig voler gravar", explica **La Marta Rius**, que recorda que "al principi, era només per una necessitat personal de fer alguna cosa bonica de tot el que havia passat." Les cançons que ella feia des de casa les va acabar de vestir amb **Guillem Ballaz** i el **Fluren Ferrer**, cadascú des del seu propi estudi casolà, en un joc creatiu intencionat. "Quan jo tenia un dia bo, gravava el que em venia de gust. Amb el **Guillem**, a estones, compartíem les meves idees i els donàvem forma. Quan teníem una mica feta la base, el **Fluren** s'hi afegia, també des de casa seva", relata la santfeliuenc, que ho compara amb el joc surrealista del cadàver exquisit [una creació col·lectiva per parts]. "Sempre era una sorpresa. Quan t'arribava un arxiu nou, escoltar-ho era màgic".